

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Stalna služba u Karlovcu
za
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Poslovni broj: **St-1264/21**

Podnositelj: **JOSIP GALINEC** iz Zagreba, Zelinska ulica 3, OIB: 58302139318,
zastupnik po zakonu stečajnog dužnika Industrogradnja projekti d.o.o.
do nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka,
zastupan po punomoćnici Maji Wosner, odvjetnici iz Zagreba

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENOST REVIZIJE
protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske
poslovni broj PŽ-4585/21 od 29. rujna 2021. godine

Punomoć za zastupanje, 3x

I. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. broj PŽ-4585/21 od 29. rujna 2021. godine, odbijena je kao neosnovana žalba Podnositelja i potvrđeno je rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, posl. broj St-1264/21, od 20. kolovoza 2021. godine, kojim je otvoren stečaj nad stečajnim dužnikom - trgovačkim društvom **Industrogradnja projekti d.o.o.** (sada u stečaju), Zagreb, Poljanička 5, OIB: 99690438003 (dalje u tekstu: "**stečajni dužnik**").

*Prilozi: - rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj St-1264/21
- rješenje Visokog trgovačkog suda RH, posl. broj PŽ-4585/21*

Podnositelj ističe da je rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4585/21 od 29. rujna 2021. godine objavljeno na e-oglasnoj ploči dana 27. listopada 2021. godine te se stoga, sukladno čl. 12. Stečajnog zakona, smatra da je predmetna odluka dostavljena dana 4. studenog 2021. godine.

Podnositelj u otvorenom roku podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije.

II. Člankom 385. ZPP propisano je da se prijedlog za dopuštenje revizije može podnijeti zbog pravnog pitanja koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu.

Člankom 19. st. 8. Stečajnog zakona određeno je da se u stečajnom postupku može izjaviti revizija ako odluka drugostupanjskog suda ovisi o rješavanju nekog materijalno-pravnog ili postupopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana.

Sukladno navedenom, Podnositelj podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije, obrazlažući isti razlozima navedenim u nastavku ovog prijedloga.

III. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, predmet posl. broj St-1264/21, od 20. kolovoza 2021., godine otvoren je stečajni postupak nad stečajnim dužnikom. Jedini predlagatelj bilo je društvo Planidal ulaganja d.o.o. Sesvete, Varaždinska 77, OIB: 77476534507 (dalje u tekstu: "**predlagatelj**").

Predlagatelj je svoju aktivnu legitimaciju temeljio na pravomoćno utvrđenoj tražbini na ime sudskih troškova (u predmetu Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj Ovrnj-4/13), dosuđenih u korist društva Maneda d.o.o. Sesvete, a na teret društva Projekt KEN d.o.o, OIB: 22380592573, pravnog prednika stečajnog dužnika. Navedena tražbina ustupljena je predlagatelju temeljem Ugovora o ustupu, sklopljenog između društva Maneda d.o.o. i predlagatelja dana 17. ožujka 2021. godine.

U ovom postupku stečajni dužnik je isticao svoju tražbinu prema predlagatelju, na ime dane pozajmice (glavnica 16.515.000,00 kuna), temeljem Ugovora o pozajmici od 22.8.2008. godine sklopljenog između društva Industrogradnja nekretnine d.o.o. OIB: 55713556812 (pravnog prednika stečajnog dužnika) i ovdje predlagatelja. Stečajni dužnik je isplatu pozajmice dokazao potvrdom poslovne banke o isplati na račun predlagatelja, a vjerodostojnost potvrde, ali i primitak pozajmice sudu je potvrdio i sam predlagatelj na ročištu održanom dana 16. lipnja 2021. godine.

Stečajni dužnik pokrenuo je ovršni postupak radi naplate pozajmice (koji nije okončan i koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, pod posl. brojem Povrv-2016/18), u kojem je predlagatelj izjavio paušalni prigovor, jednako kao i u ovoj pravnoj stvari. Stečajni dužnik je tokom 2015. godine dio pozajmice naplatio prodajom predmeta zaloge kojim je pozajmica bila osigurana, na što se predlagatelj nije žalio niti izjavio bilo kakav pravni lijek ili pokrenuo protuovrhu. O svemu navedenom podnositelj je predao Sudu dokaze na ročištu održanom dana 16. lipnja 2021. godine pred prvostupanjskim sudom.

Nesporno je, dakle, da je potraživanje stečajnog dužnika prema predlagatelju na isplatu (novac) te da isto nije u zastari.

Stečajni dužnik izjavio je prijeboj predajom predlagatelju izjave o prijeboju pred sudom dana 16. lipnja 2021. godine (za ročištu za utvrđivanje uvjeta za otvaranje stečaja u ovoj pravnoj stvari), čime je prestala tražbina predlagatelja te isti više nije imao aktivnu legitimaciju i sud je, po zakonu, morao donijeti rješenje o odbacivanju prijedloga za otvaranje stečaja. No, sud je otvorio stečaj i to bez obrazloženja zašto, po shvaćanju suda, izjavljeni prijeboj nije dokazan.

U rješenju prvostupanjskog suda kojim je otvoren stečaj, Podnositelju je sporan pravni stav prvostupanjskog suda:

"...sud smatra da je Predlagatelj učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine prema dužniku, obzirom da je tražbina koju je dužnik stavio u prijeboj s predmetnom tražbinom predlagatelja predmet sudskog postupka, tj. ista je sporna i o istoj nije odlučeno niti nepravomoćnom sudskom odlukom, pa je stajalište ovog suda da dužnik nije uspio dokazati da je tražbina predlagatelja prestala putem prijeboja."

Isti pravni stav potvrdio je i drugostupanjski sud, u svojoj odluci posl. broj: PŽ-4584/21 od 29. rujna 2021. godine:

"...da je tražbina predlagatelja prema stečajnom dužniku utvrđena pravomoćnom sudskom odlukom, da je tražbina stečajnog dužnika prema predlagatelju predmet parničnog postupka u kojem u trenutku donošenja pobijanog rješenja još nije bila donesena niti prvostupanjska odluka. Stoga pravilno zaključuje prvostupanjski sud da je predlagatelj učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine prema dužniku a nasuprot tome dužnik nije uspio dokazati da je tražbina predlagatelja prestala prijebojem. U skladu s odredbom čl. 109. st. 2. SZ-a vjerovnik je ovlašten podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka ako učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine i stečajnog razloga. Stoga su žalbeni razlozi o nepostojanju aktivne legitimacije kod predlagatelja neosnovani."

IV. Podnositelj ističe da su prethodno citirani pravni stavovi oba, prvostupanjskog i drugostupanjskog suda, suprotni ranijoj praksi, npr. odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Revt-46/03 od 6.8.2003. godine:

"Prema odredbi čl. 336. ZOO prebiti se mogu tražbine koje glase na novac ili druge zamjenljive stvari istog roda i iste kakvoće i ako su obje dospjele. Dospjelost tražbine nastupa u trenutku od kojega vjerovnik može zahtijevati njezino ispunjenje, a koji se određuje ugovorom ili po pravilima obveznog prava, pa je okolnost da se o određenoj tražbini vodi spor, koji nije pravomoćno okončan, bez utjecaja na njezinu dospjelost."

Podnositelj podnosi ovaj prijedlog za dopuštenost revizije obzirom na razliku u iskazanim stavovima sudova (u odnosu na raniji stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske), ali i važnost ujednačene sudske prakse u pitanjima od presudne važnosti za otvaranje stečaja, koja je nužna za ravnopravnost pred zakonom i bitna za razvoj pravnog sustava Republike Hrvatske.

Naime, u stečajnom postupku prvo (i najvažnije) od ključnih pitanja je hoće li se stečaj nad određenim stečajnim dužnikom otvoriti ili ne, a pitanje aktivne legitimacije predlagatelja (odnosno utvrđivanja aktivne legitimacije predlagatelja) stoga je jedno od najvažnijih u stečajnom postupku.

V. Podnositelj predlaže slijedeća revizijska pitanja u ovom predmetu, važna za odluku u sporu, ali i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, kao i za razvoj prava kroz sudsku praksu, a osobito jer je riječ o pravnom pitanju kod kojeg donesena odluka drugostupanjskog suda odstupa od prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

1. Može li se prebiti tražbina koja je utvrđena pravomoćnom sudskom odlukom s tražbinom o kojoj se vodi spor, ako su ispunjeni svi ostali uvjeti za prijeboj, ili takav prijeboj, bez obzira na ispunjenje pretpostavki za prijeboj, nije moguć?

Trgovački sud u Zagrebu i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske zauzeli su u ovoj pravnoj stvari stav da stečajni dužnik nije uspio dokazati da je tražbina predlagatelja prestala izjavljenim prijebojem (jer tražbina stečajnog dužnika nije utvrđena pravomoćnom sudskom odlukom) odnosno da je predlagatelj dokazao vjerojatnom svoju tražbinu, a time i aktivnu legitimaciju za vođenje postupka u ovoj pravnoj stvari (jer je ustupom stekao tražbinu utvrđenu pravomoćnom sudskom odlukom).

Iz obrazloženja pobijanih sudskih odluka (iz kojih proizlazi da tražbina predlagatelja nije prestala temeljem izjavljenog prijeboja) jasan je pravni stav prvostupanjskog i drugostupanjskog suda da se ne može prebiti tražbina o kojoj se vodi spor (tražbina je okvalificirana kao sporna) sa pravomoćno utvrđenom tražbinom.

Dokazi: - uvid u spis, uvid u pobijanu prvostupanjsku i drugostupanjsku odluku

Prvostupanjski i drugostupanjski sud pri tome uopće nisu ocijenili i utvrdili da li su ispunjene pretpostavke za izjavljen prijeboj, nego su bez utvrđivanja činjenica i izvođenja dokaza zaključili da stečajni dužnik izjavljenim prijebojem nije dokazao prestanak tražbine predlagatelja.

Navedeni pravni stav protivan je mnogobrojnoj revizijskoj praksi npr. odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. broj Rev-508/80 od 14.5.1980. godine (analogija) odnosno posl. broj Revt-46/03 od 6.8.2003. godine, gdje se navodi suprotan pravni stav:

"Tražbina koja je već utvrđena pravomoćnom sudskom presudom može se staviti u prijeboj s tražbinom o kojoj se vodi parnica ako su ispunjeni i ostali uvjeti kompenzacije."

"Prema odredbi čl. 336. ZOO prebiti se mogu tražbine koje glase na novac ili druge zamjenljive stvari istog roda i iste kakvoće i ako su obje dospjele. Dospjelost tražbine nastupa u trenutku od kojega vjerovnik može zahtijevati njezino ispunjenje, a koji se određuje ugovorom ili po pravilima obveznog prava, pa je okolnost da se o određenoj tražbini vodi spor, koji nije pravomoćno okončan, bez utjecaja na njezinu dospjelost."

*Prilog: - Ivica Crnić, komentar ZOO; Zagreb, svibanj 2018. (VS RH, Rev-508/80)
- odluka Vrhovnog Suda RH, posl. broj Revt-46/03 od 6.8.2003. godine*

Sukladno navedenoj revizijskoj praksi, a suprotno stavovima prvostupanjskog i drugostupanjskog suda, dospjela tražbina (bez obzira što se o istoj vodi parnica) može se staviti u prijeboj s tražbinom koja je utvrđena pravomoćnom sudskom odlukom.

U konkretnom slučaju, stečajni dužnik je svoje potraživanje prema predlagatelju dokazao vjerodostojnim privatnim ispravama (javnobilježnički ovjerenim Ugovorom o pozajmici, potvrdom banke o isplati od strana prednika stečajnog dužnika na račun predlagatelja, rješenjem o ovrsi donesenim na teret predlagatelja, kao i dokazima o namirenju dijela pozajmice stečajnog dužnika prodajom dionica u vlasništvu predlagatelja).

Predlagatelj, s druge strane, nije dao niti jedan dokaz da je tražbina stečajnog dužnika s osnova zajma prestala ili namirena (što je bio dužan učiniti obzirom na izjavu danu na ročištu da je tražbina namirena) odnosno da stečajni dužnik prema predlagatelju više nema tražbine.

Umjesto toga, predlagatelj se ogлуšio na poziv suda da tijekom ovog postupka dokaže svoje paušalne navode o nepostojanju tražbine, a sud je bez obzira na paušalni prigovor na rješenje o ovrsi i paušalni prigovor izjavljen na ročištu u ovoj pravnoj stvari, ocijenio da je tražbina predlagatelja vjerojatna.

Dokazi: - uvid u spis

- prigovor na rješenje o ovrsi od 06. kolovoza 2012. godine

- izjava sadržana u zapisniku u ovoj pravnoj stvari od 16.6.2021. godine

Nasuprot tome, Stečajni dužnik je u ovom postupku tvrdio da je tražbina predlagatelja prestala izjavom prijebaja od strane Stečajnog dužnika, i to predajom predlagatelju Izjave o prijebaju od 16. lipnja 2021. godine (pred sudom, u ročištu u ovoj pravnoj stvari), a radi dokazivanja ispunjenja pretpostavki za prijebaj stečajni dužnik je u spis predmeta dostavio:

- Ugovor o pozajmici od 22.8.2008. godine, između prednika stečajnog dužnika i predlagatelja, iz kojega je razvidno da potraživanje stečajnog dužnika u iznosu od 16.515.000,00 kuna dospijeva protekom 36 mjeseci od dana sklapanja Ugovora;
- Ugovor o založnom pravu od 22.8.2008. godine kojim se zasniva založno pravo na dionicama radi osiguranja tražbine iz Ugovora o pozajmici od 22.8.2008. godine;
- ovjerenu presliku potvrde Karlovačke banke d.d. da je prednik stečajnog dužnika iznos od 3.000.000,00 kuna na račun predlagatelja isplatio dana 25.8.2008. godine, a iznos od 13.515.000,00 kuna dana 29.8.2008. godine;
- prijedlog i rješenje o ovrsi (radi namirenja predmetnog zajma) od 1.8.2012. godine;
- potvrdu o djelomičnom namirenju predmetnog zajma (prodajom kolaterala);
- obračun kamata i izračun visine tražbine na dan 16.6.2021. godine;
- kao i povijesni izvadak iz sudskog registra za stečajnog dužnika, kojim isti dokazuje pravni slijed od društva Industrogradnja nekretnine d.o.o. do stečajnog dužnika.

Dokazi: - uvid u spis

- Ugovor o pozajmici od 22.8.2008. godine

- Ugovor o založnom pravu od 22.8.2008. godine

- potvrda Karlovačke banke o isplati pozajmice

- prijedlog i rješenje o ovrsi (JB Branko Jakić)

- obračun prodaje založenih dionica, prileži spisu

- obračun kamata i izračun preostalog iznosa tražbine, prileži spisu

- povijesni izvadak iz sudskog registra, prileži spisu

Sukladno prethodno citiranom pravnom stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske, prema odredbi čl. 195. ZOO, prebiti se mogu tražbine koje glase na novac ili druge zamjenljive stvari istog roda i iste kakvoće i ako su obje dospjele. Dospjelost tražbine nastupa u trenutku od kojega vjerovnik može zahtijevati njezino ispunjenje, a okolnost da se o određenoj tražbini vodi spor, koji nije pravomoćno okončan, je bez utjecaja.

Dospjelost je, u konkretnom slučaju, utvrđena čl. 2. Ugovora o pozajmici od 22.8.2008. godine, a zastara je nedvojbeno prekinuta podnošenjem prijedloga za ovrhu 1.8.2012. godine.

Dokazi: - uvid u spis

- Ugovor o pozajmici od 22.8.2008. godine

- prijedlog i rješenje o ovrsi (JB Branko Jakić)

Kako je prethodno navedeno, stečajni dužnik je dokazao da su ostvarene pretpostavke za jednostrani prijeboj, sukladno čl. 195. ZOO, a to su:

- uzajamnost - nesporno (stečajni dužnik, koji je izjavio prijeboj, je i dužnika i vjerovnik)
- istovrsnost - nesporno (obje tražbine glase na novac);
- dospelost - nesporno (tražbina je dospjela 36 mjeseci od sklapanja Ugovora)
- utuživost tražbina - nesporno (vodi se ovršni postupak, dio tražbine je namiren) i
- izjava o prijeboju - nesporno (dana je pred sudom u ovoj pravnoj stvari).

Slijedom navedenog potraživanje predlagatelja susrelo se s potraživanjem stečajnog dužnika i prestalo je na dan kada je predlagatelj ustupom stekao tražbinu prema stečajnom dužniku (dana 17. ožujka 2021. godine), dakle prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka.

Budući da u trenutku podnošenja prijedloga u ovoj pravnoj stvari, a niti kasnije, predlagatelj nije imao tražbinu prema stečajnom dužniku, isti nije imao ni aktivnu legitimaciju za vođenje ovog postupka.

Navedeno dokazuje i činjenica da predlagatelj, nakon donošenja rješenja o otvaranju stečaja, na poziv suda nije prijavio nikakvu tražbinu prema stečajnom dužniku u ovom postupku.

Dokaz: - tablica prijavljenih i osporenih tražbina

Odredbom čl. 219. st. 1. ZPP propisano je kako je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivne stranke.

Predlagatelj, osim paušalnog navođenja da je tražbina stečajnog dužnika prestala odnosno da je sporna (jer se vodi parnica po paušalnom prigovoru predlagatelja izjavljenom po prijedlogu za ovrhu), nije pobio navode stečajnog dužnika niti se na poziv suda očitovao na dokaze odnosno nije dokazao da potraživanje stečajnog dužnika ne postoji odnosno da je namireno.

Pogrešan pravni stav da prijebojem ne mogu prestati tražbina utvrđena sudskom odlukom i ona koja to nije, koji su bez ocjene i ispitivanja primijenili prvostupanjski i drugostupanjski sud, osim što je suprotan praksi revizijskog suda, nelogičan je i neživotan.

Naime, sud bi prihvatio da je tražbina predlagatelja prema stečajnom dužniku prestala da je u korist predlagatelja uplaćen iznos njegove tražbine. U konkretnom slučaju, sudovi pak ignoriraju činjenicu da je u korist predlagatelja (ranije) uplaćen 165 puta veći iznos od iznosa tražbine predlagatelja, pri čemu predlagatelj nije dokazao da je ta tražbine prestala.

Odluka u ovom sporu nesporno ovisi o rješenju ovog materijalno-pravnog pitanja, koje je ujedno važnog za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana, pri čemu valja naglasiti da je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje, no pobijana odluka drugostupanjskog suda utemeljena je na shvaćanju koje nije podudarno sa shvaćanjem revizijskog suda te se, prema stavu stečajnog dužnika, pobijanom sudskom odlukom najozbiljnije ugrožava jedinstvena primjena zakona i ravnopravnosti svih u njihovoj primjeni te najozbiljnije dovodi u pitanje dosadašnja sudska praksa i pravni poredak u cijelosti.

2. Ukoliko stečajni dužnik tijekom prethodnog postupka tvrdi i u spis dostavi dokaze da su ispunjene sve pretpostavke za prestanak tražbine predlagatelja putem prijeboja, može li sud donijeti zaključak da prestanak tražbine prijebojem nije dokazan bez izvođenja dokaza kojima će utvrditi činjenice, sukladno istražnom načelu propisanom čl. 11. st. 3. Stečajnog zakona?

Prema stajalištu Ustavnog suda iz odluke U-III/4963/2008 od 30.3.2011. godine sud tijekom prethodnog (stečajnog) postupka mora na dostatan način utvrditi aktivnu legitimaciju vjerovnika za pokretanja stečajnog postupka, i to je dužan učiniti prema pravilima parničnog postupka koja se primjenjuju u postupku pred trgovačkim sudom, posebno istražnog i oficioznog načela, koja su - već po samoj naravi stečajnog postupka - u stečajnom postupku naglašenija nego u parničnom postupku.

Međutim u konkretnom slučaju prvostupanjski i drugostupanjski sud nisu na nedvojben način utvrdili činjenice i izveli potrebne dokaze da utvrde da li je tražbina predlagatelja u konkretnom slučaju prestala, već su samo paušalno i diskreciono naveli da stečajni dužnik nije dokazao prestanak tražbine predlagatelja bez da su naveli konkretne razloge zašto smatraju da stečajni dužnik nije dokazao prestanak tražbine prijebojem odnosno kojim je dokaznim sredstvima stečajni dužnik navedeno mogao dokazati.

Takvim postupanjem prvostupanjski i drugostupanjski sud odstupili su od ranije prakse. Naime, u odluci Visoki trgovačkog suda, posl. broj PŽ-309/2021 sud navodi da:

"...U stečajnom postupku sud je dužan utvrđivati bitne činjenice po službenoj dužnosti i radi ispunjenja tog zadatka stoje mu na raspolaganju zakonska ovlaštenja kojima može pribaviti valjane dokaze od dužnika i svih drugih osoba koje raspolažu relevantnim podacima, te pravilno i potpuno utvrditi sve relevantne činjenice (članak 7. stavak 3. u vezi s člankom 43. Stečajnog zakona/1996)."

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u svom rješenju posl. broj PŽ-1774/15-4 navodi:

"...Doduše, u okviru utvrđenja vjerojatnosti postojanja predlagateljeve tražbine, svakako bi trebalo uzeti u obzir i dužnikove tvrdnje o tome da je predlagateljeva tražbina prestala (građanskopravnim) prijebojem, odnosno da je davanjem izjave o prijeboju uz ispunjenje zakonom propisanih pretpostavki predlagateljeva tražbina prestala."

Također, i rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. broj PŽ-758/2021:

"...U nastavku postupka prvostupanjski sud će voditi računa da prilikom odlučivanja o prijedlogu predlagateljice treba uzeti u obzir odredbe iz članka 39. stavka 2. SZ-a i odredbu članka 219. stavka 1. ZPP-a u svezi s člankom 6. SZ-a, da je tražbina

predlagateljice određena u točkama 1. do 24. po točno navedenim osnovama i iznosima, a svoje zaključke o vjerojatnosti tražbine i stečajnim razlozima jasno obrazložiti u odnosu na odredbe Stečajnog zakona na način da ih je moguće ispitati, uzimajući u obzir da pretpostavke za otvaranje stečajnog postupka moraju postojati na dan donošenja rješenja ako se stečajni postupak otvori."

Dokazi: - rješenje Visokog trgovačkog suda RH, posl. broj PŽ-309/21

- odluka Ustavnog suda RH, posl. broj U-III/3982/20

- rješenje Visokog trgovačkog suda RH, posl. broj PŽ-758/21

- odluka Ustavnog suda RH posl.broj: U-III/4963/2008 od 30.3 2011

Sukladno čl. 221 st. 1 ZPP ne treba dokazivati činjenice koje je stranka priznala pred sudom.

Stečajni dužnik je sudu, u spis u ovoj pravnoj stvari, dostavio ugovor o zajmu koji je stečajni dužnik (kao zajmodavac) sklopio sa predlagateljem (kao zajmoprimcem) te potvrdu banke o isplati iznosa od 16.515.000,00 kuna u korist predlagatelja, kao i druge dokumente navedene ranije.

Obzirom je predlagatelj na ročištu pred prvostupanjskim sudom u ovoj pravnoj stvari dana 16. lipnja 2021. godine potvrdio vjerodostojnost potvrde banke, kao i primitak pozajmice u iznosu od 16.515.000,00 kuna to postojanje potraživanja stečajnog dužnika više nije bilo potrebno dodatno dokazivati (čl. 221 st. 1 ZPP).

Sukladno tome, teret dokaza prešao je na predlagatelja koji je morao dokazati da je tražbina namirena odnosno da je prestala.

U ovršnom postupku (koji je radi naplate predmetne pozajmice stečajni dužnik pokrenuo protiv predlagatelja), predlagatelj je paušalno osporio primljenu pozajmicu, a paušalne navode (ovaj puta o prestanku tražbine) predlagatelj je ponovio je i u ovoj pravnoj stvari.

Dokazi: - uvid u spis

- prigovor na rješenje o ovrsi od 06. kolovoza 2012. godine

- izjava sadržana u zapisniku u ovoj pravnoj stvari od 16.6.2021. godine

Paušalno osporavanje nije osporavanje i sud ga ne smije priznati posebno ukoliko time stranka zloupotrebljava pravo.

Predlagatelj, koji je priznao vjerodostojnost isprava priloženih u spis od strane stečajnog dužnika (i primitak zajma), ne navodi niti jedan konkretan razlog niti predlaže za svoje tvrdnje bilo kakav dokaz za prestanak ili namirenje zajma primljenog od stečajnog dužnika, tako da navode koji se tiču osporavanja uopće nije moguće ispitati niti logički prihvatiti kraj činjenica da je sudskom spisu priložen ugovor o zajmu te potvrda banke o plaćanju u korist predlagatelja temeljem tog ugovora - što je predlagatelj i sam priznao.

Prvostupanjski sud, a ni drugostupanjski sud uopće nisu ocijenili kontradiktorne navode predlagatelja sukladno čl. 221 st. 2 ZPP, odnosno nisu cijenili hoće li uzeti za priznatu ili osporenu činjenicu koju je stranka najprije priznala, a onda potpuno ili djelomično porekla ili ograničila priznanje dodavanjem drugih činjenica, a drugostupanjski sud je propustio otkloniti tu grešku prvostupanjskog suda čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka po čl. 354 st. 1 u svezi s čl. 221 st. 1 i 2 i čl. 338 st. 4 ZPP.

U opisanoj procesnopravnoj situaciji, uz priznanje primitka zajma od strane predlagatelja, prvostupanjski sud je, zbog pogrešnog pravnog stava, isto propustio ocijeniti u smislu čl. 221 st. 2 ZPP kao i u smislu odredbe čl. 8 ZPP, a sve to je i propustio obrazložiti sukladno čl. 338 st. 4 ZPP to je pogrešnom primjenom odredbe čl. 221 st. 2, čl. 8 i čl. 338 st. 4 ZPP u postupku pred prvostupanjskim sudom učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP u svezi čl. 221 st. 2, čl. 8 i čl. 338 st. 4 ZPP, jer je ona utjecala na donošenje zakonite i pravilne presude, a budući da drugostupanjski sud tu povredu nije sankcionirao (čl. 369. st. 1. ZPP) i sam je učinio istu povredu.

3. Ukoliko stečajni dužnik učini vjerojatnim da su ispunjene sve pretpostavke za prijeboj (kojim prestaje tražbina predlagatelja prema stečajnom dužniku), prelazi li teret dokaza, po prigovoru predlagatelja da je tražbina stečajnog dužnika namirena ili prestala, na predlagatelja?

Kako je već pod prethodnim pitanjem istaknuto, obzirom je predlagatelj na ročištu pred prvostupanjskim sudom u ovoj pravnoj stvari dana 16.6.2021. godine potvrdio vjerodostojnost potvrde banke, kao i primitak pozajmice od strane stečajnog dužnika u iznosu od 16.515.000,00 kuna to postojanje potraživanja stečajnog dužnika prema predlagatelju više nije bilo potrebno dodatno dokazivati (čl. 221 st. 1 ZPP).

U takvoj situaciji sudovi su trebali primijeniti odredbe o teretu dokazivanja (čl. 219 ZPP) te zaključiti da je, prilažući ugovor o pozajmici i potvrdu banke o isplati zajma predlagatelju (što su činjenice koje je i predlagatelj sam priznao), stečajni dužnik dokazao postojanje potraživanja s osnova zajma prema predlagatelju u visini 16.515.000,00 kuna (glavnica) i njegovu dospelost.

Te time teret dokaz prelazi na stranu predlagatelja, koji je trebao, a ničim nije, dokazao da je predmetna tražbina stečajnog dužnika namirena ili prestala.

Sudovi su morali dati uvjerljive i logične razloge zašto priznanje primitka zajma od strane predlagatelja (uz ugovor o zajmu i potvrdu banke o izvršenoj isplati) nisu utvrdili kao priznatu činjenicu, obzirom da nisu ocijenili priznanja i postupke predlagatelja, ključne za donošenje logičnog suda o postojanju tražbine stečajnog dužnika prema predlagatelju, i to:

- a) predlagatelj je priznao vjerodostojnost potvrde banke i sadržaj te potvrde (o isplati zajma sukladno Ugovoru o pozajmici od 22.8.2008. godine) iz kojeg je razvidno da je predlagatelj od stečajnog dužnika primio 16.515.000,00 kuna;
- b) predlagatelj je priznao primitak zajma, da bi zatim paušalno osporio postojanje istog, a na poziv suda da obrazloži i dokaže svoje osporavanje predlagatelj je to propustio učiniti te u prilog osporavanju istog nije dostavio niti jedan dokaz;
- c) predlagatelj nije prigovorio ranijem djelomičnom namirenju iste tražbine (temeljem prodaje dionica koje su dane u zalog kao osiguranje istog), niti je pokrenuo protuovrhu ili neki drugi pravni lijek nakon prodaje zaloga;
- d) predlagatelj nije u stečajnom postupku prijavio svoje potraživanjem temeljem kojeg je sud istom dao aktivnu legitimaciju (što znači da je predlagatelj proveo prijeboj koji je izjavio stečajni dužnik te da aktivne legitimacije nije bilo, pa ni otvaranje stečaja nije bilo zakonito);

Sve prethodno navedene činjenice upućuju na isti zaključak – o postojanju potraživanja stečajnog dužnika prema predlagatelju, čija je glavica 16.515.000,00 kuna, temeljem pravnog posla sklopljenog između stranaka – Ugovora o zajmu od 22.8.2008. godine. Predmetno potraživanje dospjelo je na naplatu dana 22.8.2011. godine.

Zaključno, podnositelj ističe da sam ne zna (niti je sud bilo što u tom smislu naveo u obrazloženjima pobijanih odluka) kojim bi dodatnim dokazima mogao učiniti vjerojatnim u dovoljnoj mjeri (odnosno dokazati) postojanje svoje tražbine, nakon što sud nije dovoljnim ocijenio ni ugovor o zajmu, potvrdu banke o isplati zajma, priznanje predlagatelja i drugi dokazi koji svi prileže spisu ovog predmeta.

4. Da li su sudovi morali ocijeniti ponašanje predlagatelja (postupajući po službenoj dužnosti, čl. 3 st. 3 ZPP), koji je podnio prijedlog radi otvaranja stečajnog postupka s ciljem otežavanja ili potpunog onemogućavanja naplate znatno većeg potraživanja stečajnog dužnika prema predlagatelju?

Sukladno čl. 3 st. 3 ZPP sud neće uvažiti raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala.

Protivnosti prisilnim propisima i pravilima javnog morala tumači se kao odredba koja sprječava učinak onih ugovora koji su protivni javnom poretku (vidi npr.: Gorenc, V., op. cit., str. 474 i presudu VTS RH, PŽ-3945/07 od 26.2.2008. godine) ili "Pojam javnog poretka označava temeljna pravna i moralna načela na kojima počiva sustav Republike Hrvatske", odluka VTS RH, PŽ-6855/02 od 15.7.2003. godine i druge.

Stoga valja postaviti i pitanje da li je protivno javnom poretku i moralu da predlagatelj koji od stečajnog dužnika potražuje iznos od 110.037,50 kuna, u cilju onemogućavanja naplate nesporno dospjelog potraživanja stečajnog dužnika prema predlagatelju u visini glavnice 16.515.000,00 kuna (a ukupno s kamatama, na dan otvaranja stečaja, preko 38.000.000,00 kuna, odnosno gotovo 350 puta veće od potraživanja predlagatelja prema stečajnom dužniku), zatraži i pokrene stečajni postupak.

I to posebno jer je predlagatelj neovlaštena osoba (jer u trenutku pokretanja postupka, niti kasnije, nije imala nikakva potraživanja prema stečajnom dužniku kako je objašnjeno ranije) te navedeno učini protivno temeljnim načelima hrvatskog pravnog sustava tj. protivno načelu zlouporabe prava (čl. 6 ZOO) te u cilju da nanese štetu vlasnicima stečajnog dužnika (sve protivno načelu zabrana prouzrokovanja štete – čl. 8 ZOO) i da to sve čini, a da sudovi ne ocjene po službenoj dužnosti je li to protivno javnom poretku Republike Hrvatske.

Postupanje protivno javnom poretku i moralu, kao i motiv predlagatelja, jasno proizlaze iz činjenice da predlagatelj nije prijavilo svoje potraživanje u stečajnom postupku na poziv suda (isto potraživanje temeljem kojeg je branio svoju aktivnu legitimaciju u ovom postupku). Neprijavljivanje tražbine predlagatelja u stečajni postupak može se smatrati i konkludentnom radnjom kojom je potvrđeno postojanje dospjelog potraživanja stečajnog dužnika prema predlagatelju odnosno nepostojanje potraživanja predlagatelja prema stečajnom dužniku obzirom na retroaktivne učinke izjavljenog prijeboja - u kojem slučaju nije bilo ni aktivne legitimacije predlagatelja.

To tim teže jer se u stečajnom postupku ima sukladno njegovoj svrsi dogoditi ono najteže za stečajnog dužnika tj. isti će prestati poslovati, brisati će se iz sudskog registra, a njegova će se imovina rasprodati, pri čemu će naplata potraživanja stečajnog dužnika biti dovedena u pitanje.

Obzirom na naprijed navedeno počinjena je bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354 st. 1 u svezi s čl. 3 st. 3 ZPP, a koju nije otklonio drugostupanjski sud (369 st. 1 ZPP) te je ista počinjena i pred drugostupanjskim sudom.

Prvostupanjski i drugostupanjski sud propustili su razmotriti sve činjenične i pravne elemente koji su objektivno mjerodavni za donošenje odluke odnosno u svojim odlukama nisu obuhvatili sve aspekte razmatranog slučaja čime je došlo do arbitrarnosti budući nedostaju relevantni i dostatni razlozi za ocjene kakve su osporenim odlukama dane.

VI. Podnositelj, sukladno svemu iznesenom,

p r e d l a ž e

da Vrhovni sud Republike Hrvatske, zbog naznačenih pravnih pitanja, dopusti podnošenje revizije u ovom pravnom predmetu protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. broj Pž-4584/21, i rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, posl. broj St-1264/21.

U Zagrebu, 6. prosinca 2021. godine

Josip Galinec,
zastupan po: